

מת (עכו) 21767-08-25 - מדינת ישראל - שלוחת גליל נ' מחמוד גואדרה

בית משפט השלום בעכו

מ"ת 21767-08-25 מדינת ישראל נ' גואדרה(עציר)

בפני כב' השופטת אביגיל זכריה, סגנית הנשיאה

המבקשת מדינת ישראל - שלוחת גליל
ע"י ב"כ גב' מוראד, מתמחה

נגד

המשיב מחמוד גואדרה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד פארס בריק
מטעם הסניגוריה הציבורית

החלטה

מבוא

מונחת בפניי בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים בהתאם לסעיף 21 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן - חוק המעצרים).

כנגד המשיב, שוהה בלתי חוקי בישראל, הוגש כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות:

כניסה ושהייה בישראל שלא כדין;

נהיגה ללא רישיון נהיגה;

נהיגה ללא ביטוח;

הפרעת שוטר בעת מילוי תפקידו.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.

עובדות כתב האישום

מכתב האישום עולה כי כשבוע לפני יום 2.8.25 נכנס המשיב לשטח מדינת ישראל דרך פירצה בגדר ושלא כדין.

ביום 2.8.25 הבחינו שוטרים, שמילאו תפקידם כדין, במשיב כאשר הוא נוהג בטרקטורון לתחנת הדלק ביישוב אלוני הגליל וזאת ללא לוחית רישוי.

השוטרים ניגשו אל המשיב וביקשו פרטיו, ובאותו מעמד מסר להם המשיב פרטים כוזבים בדבר היותו תושב ישראלי.

לאחר מכן התברר כי המשיב שוהה בישראל שלא כדין, שהוא נהג ברכב המדובר ללא רישיון נהיגה או ביטוח וכי הוא הפריע לשוטרים במילוי תפקידם במסירת הפרטים הכוזבים.

טענות הצדדים

לעניין קיומן של ראיות לכאורה -

המבקשת טוענת כי בידה ראיות טובות להוכחת המיוחס למשיב ומפנה להודיית המשיב במיוחס לו, דוחות הפעולה של השוטרים, תע"צ המינהל האזרחי באיו"ש, תע"צ רשות האוכלוסין וההגירה.

במענה לטענות ההגנה באשר לאכיפה בררנית, טענה המבקשת כי היא לא ייחסה למשיב עבירה של גניבת רכב בנסיבות המקרה וכי התיק בעניינה של בעלת הטרקטורון עודנו נבחן וטרם התקבלה בו החלטה.

עמדת ההגנה-

עיון בפרוטוקול הדיון מעלה כי נשמטה התייחסותו הראשונית של הסניגור לנושא קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר והרישום בפרוטוקול החל משלב הטיעון לחלופת המעצר, שכלל גם טיעון בדבר אכיפה בררנית.

מאחר והדיון היום מתקיים בפני מותב אחר עם סיום תורנות הפגרה, ולאחר השבתתה של מערכת נט המשפט מיום חמישי, הרי שלא מצאתי להביא לתיקון הפרוטוקול ולעיכוב מתן ההחלטה בשל כך אלא לדון בקצרה בכל הרכיבים.

לעניין העבירות המיוחסות למשיב לא טענה ההגנה כנגד קיומן של ראיות לכאורה מאחר והודיית המשיב בה עיינתי מאשרת את כל רכיבי העבירות, אלא מיקדה טענותיה בסוגייה שהיא מעין טענה ל"אכיפה בררנית", לעוצמת עילת המעצר ולחלופת המעצר.

ההגנה טוענת כי גרסת המשיב לפיה הוא עבד בשירותה של בעלת הטרקטורון (להלן - סובחיה) פרק זמן מסוים וכי לבקשתה הוא ניגש לתחת הדלק בנסיבות בהן נעצר, היא גרסת אמת, בעוד טענותיה של סובחיה לפיה המשיב אינו מוכר לה כלל וכי הוא גנב את הטרקטורון - היא גרסה שקרית. עוד טענה ההגנה כי אי העמדתה לדיון של סובחיה מגלמת אכיפה בררנית בה העברין "הזוטר" לשיטת ההגנה עומד לדיון ולא "העברין העיקרי".

לעניין קיומה של עילת מעצר -

המבקשת בבקשה טוענת לקיומה של עילת מעצר מסוג מסוכנות בשים לב לעבירה של שהייה בישראל שלא כחוק וזאת בשים לב לפסיקה החלה בעניין זה במיוחד במצב הביטחוני בו אנו מצויים מאז 7.10.23 והימלטות מן הדין בשים לב לכך שמדובר במשיב תושב שטחי הרשות שלא הוצגו שום ערבים או תשתית בעניינו המאפשרים אפילו בחינת שחרורו לחלופה.

עוד ציינה המבקשת כי במקרה זה ישנן עבירות נלוות המיוחסות למשיב, לרבות עבירות תעבורה, כך שאין בסיס לשחרורו בתנאים המוצעים על ידי ההגנה וכי הוא כלל אינו עומד בתנאי ההלכות הרלבנטיות לבחינת שחרור, גם אם היה מקום לבחון שחרור כאמור.

עמדת ההגנה היא כי מדובר במשיב נעדר עבר פלילי, ללא כניסות קודמות לישראל.

ההגנה ערה לכך כי מדובר במקרה בו ישנן עבירות נלוות אך לשיטתה אין מדובר בעבירות ברף גבוה או כזה המבסס מסוכנות וכי עבירת ההפרעה לשוטר היא "עבירה קלה" בנסיבות המקרה.

לעמדת ההגנה יש להורות על שחרור המשיב תוך גירושו והעמדת הפקדה וערבות צד ג' - שגם אותה לא הציגה ההגנה - וטענה כי ככל שתינתן החלטה בדבר השחרור, יפעל המשיב לעמוד בה.

דיון והכרעה

לאחר שמיעת טענות ב"כ הצדדים ועיון בתיק החקירה שנותר בידי לאחר הדיון, אקבע כי קיימות ראיות לכאורה אשר די בהן לצורך שלב זה של הדיון ואף למעלה מכך.

הראיות לכאורה הקושרות את המשיב לביצוע העבירות המיוחסות לו עולות למקרא:

§ הודיית המשיב - אשר נמסרה במספר הזדמנויות ובגרסאות שונות לגבי הנסיבות אך לא לגבי עצם עבירת השהייה הלא חוקית, עבירות הנהיגה ללא רישיון נהיגה וביטוח, ומסירת נתוני כזב לשוטרים;

§ דוחות הפעולה של השוטרים;

§ תעודות עובד ציבור של הגופים השונים;

§ עדויות נוספות - לרבות של סובחיה הכופרת בכל קשר עם המשיב או היכרות מוקדמת איתו.

לאחר עיון בעצמי בתיק החקירה אין בידי לקבל איזו מבין טענות ההגנה.

עיון בתיק החקירה מעלה כי מהמשיב נגבתה יותר מהודעה אחת וכי גרסתו בכל הרכיבים כמעט אודותיהם נשאל השתנתה מחקירה לחקירה - הן ביחס לאופן הכניסה, למועד הכניסה, לתכלית נסיעתו בטרקטורון לכאורה (דלק, נקר וכו'), לגבי גילה של סובחיה (שאותו לא ידע כלל להגדיר ואפילו לא

עמוד 3

בקירוב ואפילו לא באופן יחסי לגילה של אמו), משך עבודתו אצלה על פי טענתו - שלו, מקום שהייתו הקודם ועוד.

גם לגבי העבירה של הנהיגה ותכליתה - שינה גרסאותיו באשר לתכלית הנסיעה והעבירה של הפרעת שוטר והצגת עצמו כתושב ישראלי מדבר בעד עצמה.

מדובר במי שכבר על פני הדברים וכעולה מגרסאותיו שהשתנו ללא הרף במהלך חקירותיו השונות ראה כי לא ניתן לתת בו שום אמון, שהוא רכיב העומד בליבת החלטת שחרור במצב דברים זה.

הטענה לאכיפה בררנית בתיק המ"ת -

גם לעניין הטענה לאכיפה בררנית לא מצאתי לתת כל משקל בעת הזאת.

מתיק החקירה עולה גרסתה של סובחיה שנחקרה, ונחקר בהקשר לכך גם בן משפחה נוסף.

המבקשת ציינה כי טרם גיבשה עמדתה לעניינה של סובחיה ועצם גיבוש החלטה מושכלת בעניין זה אינו מהווה אכיפה בררנית.

העבירות המיוחסות למשיב הינן שונות ועומדות בפני עצמן ולא ברורה לי האבחנה שמבקשת לעשות ההגנה בין "עברין זוטר" ל"עיקרי" בנסיבות אלה. המבקשת מצאה שלא לייחס למשיב עבירה של גניבת רכב וכבר מכך ניתן לראות כי הפעילה שיקול דעת בעת עריכת כתב האישום וייחסה למשיב עבירות בהן מצאה כי קיימות ראיות לכאורה ואני מקבלת עמדתה בעניין זה.

כל זה מצטרף להלכה הפסוקה לפיה טענה בדבר אכיפה בררנית מקומה להתברר בתיק העיקרי ולא בהליך המ"ת. ר' לעניין זה בש"פ 1022/24 חרבוטלי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 8.2.24) ואין צורך להרחיב בנושא זה במסגרת זו מעבר לאמור.

טענות ההגנה לעניין אכיפה בררנית יוכלו להתברר במקרה הצורך בתיק העיקרי.

אשר על כן אני קובעת יש בחומר הראיות שהוצג כדי לעמוד בהיקף ובטיב הבחינה הנדרשת בשלב זה של ההליך.

לעניין עילת המעצר -

נוכח נסיבות ביצוע העבירות הנטענות ובשים לב לעילות המעצר מסוג מסוכנות - שהינה אינהרנטית לעבירת השהייה הבלתי חוקית ובמקרה זה יכולה לשאוב תוכן נוסף גם מעבירות התעבורה, והימלטות מן הדין בשים לב למקום מגורי המשיב - הרי שאקבע כי קיימת עילת מעצר בנסיבותיו של תיק זה.

יצוין כי אני מתפלאת על עמדת הסניגור הציבורי לפיה מדובר בעבירות קלות שאין מקימות חשש

למסוכנות. ככל שעבירות אלה מקימות חשש למסוכנות במקרים של אזרח ישראלי, הרי שלכאורה מכוח קל וחומר שהן אמורות להקים חשש למסוכנות ביחס למי שאינו אזרח ישראלי, שנכנס לישראל שלא כחוק, נוהג בשטח מדינת ישראל שלא כחוק, ואשר משקר לשוטרים אודות עצם היותו אזרח ישראלי על כל המשתמע מכך. התנהלות המשיב כל כולה מלמדת על היעדר מורא משלטון החוק בישראל על כלל רבדיו השונים, באופן שלטעמי מגביר את עילת ההימלטות מן הדין.

בעניין זה אפנה גם לבש"פ 2593/24 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 9.4.24) בו דובר על קטין בן 15.5 שהואשם בעבירות של שהייה בלתי חוקית, גניבת רכב והפרעת שוטר בעת מילוי תפקידו ונקבע על ידי כב' הנשיא עמית כי קמה בעניינו עילת מעצר מאחורי סורג ובריה ללא שחרור לחלופה.

פעם שהדבר נמצא כרלבנטי לגבי קטין (ואני ערה להבדל בין עבירת גניבת הרכב ובין העבירות המיוחסות כאן) - הרי שלטעמי הדברים והרציונל יפים גם לעניינו של המשיב שבפניי.

עוד יצוין כי במקרה דנן הסניגור טען לחלופה באופן כללי ולא הפנה להלכת קונדוס שנקבעה בבש"פ 6781/13 קונדוס נ' מדינת ישראל (4.11.13) או להלכות אחרות להן טען בדיון אחר באותו יום ודומה כי לא בכדי.

בהלכת קונדוס כידוע נקבעו מספר שיקולים אותם נדרש בית המשפט לשקול בעת בחינת מעצרו של שוהה בלתי חוקי עד תום ההליכים נגדו לרבות:

העבירות המיוחסות למשיב - האם ישנן עבירות נלוות לעבירת השהייה והאם מדובר בעבירות הקשורות לשהייה ונועדו לאפשר המשכה או עבירות נלוות. **במקרה דנן ישנן עבירות נלוות כאשר עבירות התעבורה אינן כאלה הנוגעות להמשך השהייה אלא עומדות בפני עצמן ומגלמות מסוכנות בפני עצמן;**

עברו הפלילי של המשיב - שבמקרה זה נעדר הרשעות קודמות;

שיקולים פנימיים וחיצוניים - המשתנים בכל מקרה לגופו ועל פי נסיבותיו.

במקרה דנן כאמור מיוחסות למשיב עבירות נלוות, לרבות עבירות תעבורה המקימות חשש למסוכנות, והתנהלותו כולה מלמדת על היעדר מורא מפני שלטון החוק וזלזול נמשך בחוקי מדינת ישראל - החל מכניסתו לא חוקית, דרך נהיגתו הלא חוקית בראש חוצות וכלה במסירת נתוני כזב לשוטרים על מנת למלט את עצמו מאימת הדין.

בנסיבות אלה אני קובעת כי קמה עילת מעצר עד תום ההליכים בעניינו של המשיב.

לעניין חלופת המעצר המוצעת

בפועל לא עלה בידי ההגנה להציג שום חלופה באופן שמעורר תהייה מסוימת באשר לעצם הטיעון בכללותו בתיק המ"ת, בעוד ההגנה אינה מעוניינת לקדם את התיק בהליך העיקרי מסיבות השמורות עמה.

עוד יצוין כי גם על פי כל הפסיקות, לרבות מהעת האחרונה, המאפשרות שחרור לחלופה במקרים המתאימים - **שלטעמי מקרה זה ממילא אינו נמנה עליהם** - הרי שהדבר כרוך בערבות צד ג' של אזרחי ישראלי ובהפקדה כספית משמעותית.

במקרה דנן לא עלה בידי ההגנה להציג שום ערב צד ג' שהוא אזרח ישראלי, שניתן היה לברר את מידת יכולתו לערוב לתנאי השחרור, וממילא לא הוצגה שום אפשרות לביצוע הפקדה כספית וטענות אלה נותרו טענות בעלמא.

גם הטענה לפיה ככל שבית המשפט יורה על שחרור, רק אז **יבחן המשיב** את האפשרות לעמוד בה אפשר ומגלמת זלזול מסוים בהליכים ועם כל הכבוד, ספק רב בעיניי אם זהו סדרם התקין של הדברים ומפאת כבודו של הסניגור - אסתפק בכך.

לסיכום, משקבעתי קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, ובהעדר חלופת מעצר קונקרטית שניתן לבוחנה גם אם היה עולה בידי המשיב לעבור את משוכת הלכת קונדוס ותנאיה - דבר שלא עלה בידו - אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

מאחר וההחלטה ניתנת לאחר שכבר הסתיימה תורנות הפגרה של מותב זה, הרי שכב' השופט ג'ובראן - מילר הסכימה באדיבותה להעביר עיקריה לצדדים בדיון שנקבע היום.

תיק החקירה המצוי בלשכתי יוחזר למבקשת באמצעות המזכירות.

המזכירות תסגור את התיק בהחלטה זו.

ניתנה היום, כ"ג אב תשפ"ה, 17 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים, נמסרה לצדדים בכתב ועיקריה הושמעו במעמד הדיון בפני כב' השופט ג'ובראן מילר.